

. Подирь прочитаніе-то на тѣзи молитвѣ вѣрующі-тѣ ся причаствать съ Св. дарове и цѣлувать край-тъ на св. чашѣ. Пѣвци-тѣ въ това време пѣхтъ: тѣло Христово прѣимите, источника безсмертнаго вѣсите Слѣдъ причастваніе-то на вѣрующі-тѣ священника оставя св. чашѣ на престола и испива въ неж частички-тѣ, кои-то сѣ извадени отъ просфори-тѣ въ паметъ на святіи-тѣ, живи-тѣ и мъртви-тѣ. Подирь това обраща ся къмъ народа и го благославя: спаси Боже люди твоѣ и благослови достоѣніе твоѣ! , а предстоящи-тѣ пѣхтъ; видѣхомъ свѣтъ истинный, прѣдохомъ Дѣха небеснаго. . . .

Подирь тѣзи пѣсенъ, священника като прикади по-напредъ св. Дарове, явява ся послѣдень пѣтъ съ Св. чашѣ на народа и възглашава: всегда нынѣ и присно и вѣвѣки вѣковъ! Вѣрующі-тѣ ся покланять на скриваемі-тѣ Св. Дарове, като на възносящій-тъ ся Спаситель и пѣхтъ: да исполнатся уста наша. Слѣдъ прѣнасяніе-то на св. Дарове на жертвенника, священника приглашава вѣрующі-тѣ да благодарять за причащеніе-то, и въ сѣщо-то време сгѣва (свива) антиминосъ и най-сетнѣ свѣршва ектеніѣ-тѣ съ възгласъ: яко Ты еси освященіе наше и Тебѣ слава возсылаемъ Отцѣ и Сыну и Св. Дѣху. . . .

Подирь думи-тѣ на священника: съ миромъ изидемъ, той излѣзва отъ олтарь-тъ на амвона и чете тѣй нареченъ-тъ заамвонъ молитвѣ: благословѣй благословѣній Тѣ Господи въ коя-то проси благословеніе отъ Господа, както за предстоящи-тѣ, тѣй сѣщо и за всички-тѣ членове на църквѣ-тѣ. Слѣдъ тѣзи молитвѣ священника раздава на всички-тѣ приприсѣтствующи въ църквѣ-тѣ антидоръ (нафора). Подирь раздаваніе-то на антидора, священника преподава благословеніе на предстоящи-тѣ и свѣршва литургіѣ-тѣ съ обыкновенъ отпустъ.